

at gjøre det; men jeg ser ikke, at der er nogen anden Fremgangsmaade. Hvis det kan foretages paa den Maade, jeg her har nævnt, at man i alle Tilfælde sikker Staten en Sum, der er tilstrækkelig til at holde den fri for at gjøre yderligere Tilskud til dette første Arbejde, under denne Forudsætning tror jeg, at det vil være en forsvarlig og fornuftig og den eneste rigtige Fremgangsmaade at følge. — Med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 45 har jeg Intet at bemærke, og den under Nr. 46 foreslaaede Sum, der skal være til Hjælp til Anlægget af en Gaard paa Seiers, skal jeg ogsaa modtage.

Clausen: Jeg har bedet om Ordet for at tage det Vædringsforslag tilbage, som jeg har stillet; men naar jeg gjør det, vil jeg dog tillade mig dertil at knytte et Par Bemærkninger. Jeg indser naturligvis godt, at overfor den bestemte Modstand, som fra Ministeren er fremkommen mod Forslaget, kan der ikke tænkes Mulighed for, at det skulde nyde Fremme; men jeg skal dog nu fremkomme med et Par Bemærkninger overfor adskillige Ytringer, der ere faldne. Den ærede Minister sagde, at der allerede var talt og skrevet saameget om denne Sag, meget mere end der var nyttigt. Jeg paastaar, at jeg for mit Vedkommende i denne Sag kun har udtalt, hvad jeg af min inderste Overbevisning veed har været rigtigt, og hvad jeg af min inderste Overbevisning har troet burde tales for at gaarne denne Sag og den Egn, for hvilken jeg er Repræsentant. Jeg skal med Hensyn til de Bemærkninger, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) sig, at naar han mener, at man, den Gang man vedtog Loven af 23de Mai 1873, var fuldstændig paa det Rene med, at man ikke paalagde vedkommende Egn større Byrde, end den kunde bære, saa tror jeg, at det ærede Medlem huffer feil. Det fremgik tydelig af Diskussionen og af de stillede Vædringsforslag, at man her fra Thingets Side var villig til at gaa betydelig videre; men det var kun overfor den bestemte Modstand, denne Sag mødte fra den daværende Ministers Side, at man da gik til at vedtage Loven, som den var. Jeg kan overfor det ærede Medlem erklære, at jeg endda ikke turde have stemt for Loven, som den den Gang forelaa, naar ikke Ministeren privat havde stillet mig i Udigt, at Centralkomiteen vilde tilstøde et Beløb af ca. 30,000 Rigsdaler. Jeg troede saaledes ikke, at man den Gang gik ud fra, at vedkommende Egn kunde bære denne Byrde. Det glæder mig i alt Fald, forsaavidt jeg har paapeget den mangelfulde Bygning af Moler og Høfder ved Lerklinten paa Sydfalster, hvori jeg har set et Bevis for, at Vedligeholdelsesbyrden ogsaa vil blive særdeles trykkende, nu at høre, at dette bliver noget Særskilt for sig selv, at Lerklintens fremtidige Udbedring, Affsalling og Mo-

lernes Bygning vil blive Noget for sig, som i alt Fald foreløbig ikke beregnes blandt Digelagets Udgifter; thi derved ser jeg klart, at Byrden maasse vil kunne lettes noget. Men jeg er endda ikke fuldstændig betrygget; thi af Kapitain Carstensen's Skrivelse fremgaar det tydelig, at der nødvendigvis maa bygges nye Moler og Høfder langs Digerne og opad, og dersom de bygges paa samme uforvarselige Maade, hvorpaa de tidligere ere byggede, kan der ogsaa her blive en stor Udgift. Jeg fremhæver dette for at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed derpaa, for at han gennem sine tekniske Konsulenter kan virke hen til, at der bliver ført et skarper Tilsyn med disse Bygningers Opførelse. Naar den ærede Minister til Oplysning om Digebyrdens Tryk paa Falkter nævnte, at man der kun kom til at udrede den med 28 Kr. pr. Tønde Land, fordelte paa 28 Aar, saa skal jeg ikke modsig ham, thi dertil savner jeg Oplysninger; men hvad den ærede Minister overser, er, at der er Tønder Land i Lufindvis, som ere bart dødt Sand, der neppe giver Udbytte for denne Krones Afgift aarlig. Dernæst er der det store Bøtønder med flere Tusinde Tønder Land, hvoraf Halvdelen kun giver en meget sparsom Græsning, fordi der er saa pøe der, at man neppe kan slaa det der vøgende Græs, ja at der neppe nok er Jaaregræsning, og endda maa man af dette kostbare Anlæg udrede store Kapitaler til Vandets Udpumpning. Lægger man Mærke til disse store Arealer, som ikke ere i Stand til at udrede deres Beløb, saa at disse maa overføres paa de gode Arealer, vil man finde, at i Stedet for 1 Kr. ville de gode Arealer komme til at give 4 Kr. pr. Tønde Land aarlig. Lad os nu tage en Gaard paa 50 Tdr. Land, saa bliver det 200 Kr. om Aaret, og dette er et højt Beløb. Jeg skal ikke længer opholde Thinget, men jeg har troet at skulde at gjøre disse Bemærkninger og skal nu tage mit Vædringsforslag tilbage overfor den bestemte Modstand, det har mødt hos den ærede Minister.

Da Ingen optog det saaledes frafaldne Vædringsforslag under Nr. 6, bortfaldt det.

Tauber: Den meget ærede Indvædringsminister udtalte i Anledning af Vædringsforslaget om Esbjerg Gaard, at han tænkte paa eller vilde anse det for rigtigt at slutte en Afstale med de nuværende Entreprenører, hvorefter dette Havnearbejde gik ud af deres Hænder, og deres Forpligtelser bleve afløste. Jeg skal kun dertil gjøre den ganske almindelige Bemærkning, at naar den ærede Minister udtalte, at de paagældende Entreprenører vilde interessere sig for en saadan Afsløsning, saa undrer dette mig ikke, eftersom Afsløsningen kan ventes at ville medføre, at de Multer, som de paagældende Entreprenører ere ifaldne eller i alt Fald burde være ifaldne paa Grund af dette Ar-